

Sygn. akt IV U 347/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 marca 2016 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. S. do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2015 r.

Sygn. akt IV U 347/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 marca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska podała, że stan jej zdrowia nie pozwala na wykonywanie nawet podstawowych czynności domowych. Ze względu na występujące schorzenia kręgosłupa ubezpieczona nie jest w stanie dźwigać oraz przez kilka godzin siedzieć w jednym miejscu (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 1 marca 2016r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona A. S., urodzona (...), w dniu 18 grudnia 2015r. złożyła do (...) Oddział w S. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-4 akt rentowych). W toku postępowania organ rentowy ustalił, iż ubezpieczona w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o przyznanie prawa do renty, tj. od 18 grudnia 2005r. do 17 grudnia 2015r. udowodniła łącznie 6 lat, 9 miesięcy i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 27 stycznia 2016r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 27 stycznia 2016r. k.23 akt rentowych). Na skutek złożonego przez ubezpieczoną sprzeciwu od tego orzeczenia, została ona skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 1 marca 2016r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw k.27 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 1 marca 2016r. k.25 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 10 marca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 10 marca 2016r. k.49 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 39 lat i wykształcenie wyższe, które zdobyła na kierunku technolog żywienia. Ubezpieczona nie pracowała nigdy w wyuczonym zawodzie. Poprzednio ubezpieczona ukończyła technikum gastronomiczne, lecz nie pracowała również w tym zawodzie. Przez cały okres aktywności zawodowej, tj. od 1 lipca 1996r. do 30 czerwca 2011r. ubezpieczona pracowała jako sprzedawca oraz sprzedawca-kasjer (wyjaśnienia ubezpieczonej k.77v akt sprawy, świadectwa pracy wydane przez PPHU (...) Sp. z o. o. w W. oraz Sklep (...) s.c. w P. k.10-11 akt rentowych, informacja dotycząca okresów składkowych i nieskładkowych k.6v-7 akt rentowych).

Ubezpieczona od dzieciństwa leczy się z powodu skoliozy piersiowo-lędźwiowej. W dorosłym życiu, z powodu znacznego skrzywienia kręgosłupa i zniekształcenia klatki piersiowej występowało u niej ograniczenie pojemności oddechowej klatki piersiowej i utrudniona praca serca. Doznawała narastających objawów niewydolności krążeniowo-oddechowej, męczliwości i duszności po niewielkich wysiłkach. Z związku z tym w 2010r. zastosowano u ubezpieczonej leczenie operacyjne (stabilizację tylną odc. Th3-L1) oraz w 2011r. usunięcie prawostronnego garbu żebrowego. Zabieg operacyjny skoliozy piersiowo-lędźwiowej, z usztywnieniem kręgosłupa w odcinku od Th3 do L1 poprawił postawę ubezpieczonej oraz wydolność krążeniowo-oddechową. Pomimo tego zabiegu funkcja podpórcza i dynamika kręgosłupa są nadal znacznie upośledzone. Aktualnie u ubezpieczonej występuje ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku Th-L we wszystkich płaszczyznach z dolegliwościami bólowymi podczas badania. Kończyny górne i dolne bez odchylenia od normy, chód ubezpieczonej jest wydolny. Stwierdzone u badanej schorzenie oraz utrzymujący się przewlekły zespół bólowy ze znacznym ograniczeniem ruchomości odcinka piersiowo-lędźwiowego powoduje, iż przeciwwskazana jest praca wymagająca dźwigania, długiego stania, długiego siedzenia oraz praca w pozycjach wymuszonych, co czyni badaną częściowo niezdolną do pracy. Stwierdzona u ubezpieczonej częściowa niezdolność do pracy powstała w październiku 2010r. – data w/w zabiegu operacyjnego. Niezdolność ta była wynikiem stopniowego pogłębiania się zniekształcenia kręgosłupa, który z kolei spowodował rozwój znacznej niewydolności krążeniowo-oddechowej, co łącznie z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa wymusiło konieczność leczenia operacyjnego. W tym okresie ubezpieczona była już niezdolna do pracy w zawodzie sprzedawcy kasjera. O ile przeprowadzone zabiegi operacyjne w 2010r. i 2011r. poprawiły u ubezpieczonej wydolność krążeniowo-oddechową, to usztywnienie tak dużego odcinka kręgosłupa powoduje znaczną dysfunkcję kręgosłupa. Jak wskazuje badanie MRI kręgosłupa L/S z 22 stycznia 2015r., u ubezpieczonej występują znaczne przeciążenia w odcinku dolnym L/S powodujące wypukliny jąder miażdżystych skutkujące powstaniem przewlekłego zespołu bólowego. W przedstawionym stanie zdrowia ubezpieczona nie może pracować w pozycji siedzącej przez 7-8 godzin dziennie. Praca wymagająca długiego siedzenia lub cięższa praca fizyczna spowoduje nasilenie dolegliwości bólowych kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego. Ponadto, wykonywanie pracy fizycznej może spowodować destrukcję zespoleń. Ubezpieczona nie jest również zdolna do pracy w pełnym wymiarze na stanowisku technologa żywności. Praca na tym stanowisku wymaga dobrego stanu zdrowia, pełnej sprawności ruchowej oraz prawidłowo rozwiniętych zmysłów. Wiąże się bowiem z pracą w hali produkcyjnej, magazynie, suszarni czy chłodni. Technolog żywności może spotykać się w miejscu pracy z wysokim stopniem hałasu i wibracji, bardzo wysoką lub niską temperaturą, a także wilgocią. Praca na tym stanowisku może oznaczać zatrudnienie w trybie trzymianowym lub pracą w trakcie sezonu po 12-14 godzin na dobę. Z uwagi na to, że stopień zaawansowania zmian chorobowych u ubezpieczonej nie rokuje poprawy, stwierdzona u ubezpieczonej częściowa niezdolność od pracy

ma charakter trwały (opinia ortopedy K. K. i neurologa E. K. wraz z opiniami uzupełniającymi k.10-10v, 27 i 34 akt sprawy oraz opinia ortopedy M. W. i neurologa J. S. k.63-63v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy (pkt 1), ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy (pkt 2), a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia (pkt 3), przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Jak stanowi art.58 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 tej samej ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art.57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Stosownie do treści art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w pierwszej kolejności wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje niezdolność do pracy.

W tym celu Sąd zasięgnął opinii dwóch zespołów specjalistów z zakresu neurologii oraz ortopedii. W ocenie obu zespołów biegłych, ubezpieczona jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Analizując powyższe opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one obiektywną i miarodajną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej, przy czym druga z w/w opinii biegłych daje podstawę do oparcia na niej rozstrzygnięcia w zakresie, w którym biegli odnieśli się do początkowej daty powstania niezdolności do pracy wskazując, że niezdolność tę należy powiązać z chwilą przeprowadzenia u ubezpieczonej zabiegu operacyjnego (stabilizację tylną odc. Th3-L1), co nastąpiło w 2010r. Biegli wskazali, że wprawdzie ubezpieczona od dzieciństwa leczona była z powodu skoliozy, jednakże stopniowe pogłębianie się zniekształcenia kręgosłupa spowodowało rozwój znacznej niewydolności krążeniowo-oddechowej, co wraz z przewlekłym zespołem bólowym kręgosłupa wymusiło konieczność leczenia operacyjnego. Biegli podkreślili, że przeprowadzone zabiegi operacyjne w 2010r. i 2011r. poprawiły wydolność krążeniowo-oddechową u ubezpieczonej, ale usztywnienie tak dużego odcinka kręgosłupa spowodowało jego znaczną dysfunkcją, co rzutuje na stan narządu ruchu ubezpieczonej. Dysfunkcja ta jest trwała i nie rokuje poprawy, a w sferze zawodowej przejawia się niemożliwością wykonywania przez ubezpieczoną pracy w zawodzie sprzedawcy-kasjera, gdyż nie pozwala na pracę wymagającą długiego siedzenia czy stania oraz pracę wymagającą dźwigania czy przebywania w wymuszonych pozycjach. Biegli ci stwierdzili również, że ubezpieczona ma istotnie ograniczoną zdolność do wykonywania pracy w zawodzie technologa żywności (którego w praktyce nigdy nie wykonywała), gdyż zatrudnienie na tym stanowisku wymaga dobrego stanu zdrowia oraz pełnej sprawności ruchowej i najczęściej wiąże się z pracą w trudnych warunkach związanych z procesem produkcji żywności ,tj. w hałasie i wibracji, w niskich lub wysokich temperaturach, w wilgoci, może również wymagać poruszania się po śliskich powierzchniach (woda, tłuszcz, oleje).

W ocenie Sądu powyższe ustalenia i wnioski płynące z opinii biegłych dają podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest trwale częściowo niezdolna do pracy, przy czym niezdolność ta powstała w październiku 2010r., czyli w okresie ubezpieczenia A. S. (vide: karta przebiegu ubezpieczenia k.48 akt rentowych). Wobec tego, że opinie dwóch zespołów biegłych pozwoliły na ustalenie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd oddalił wniosek organu

rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego zespołu biegłych tej samej specjalności (k.70 akt sprawy), tym bardziej że zarzuty organu rentowego zgłoszone pod adresem opinii drugiego zespołu biegłych stanowiły w rzeczywistości polemikę z ustaleniami poczynionymi przez biegłych (pismo k.71 akt sprawy). Co do twierdzenia, że ubezpieczona mogłaby przekwalifikować się i podjąć pracę w innym zawodzie wskazać należy, że sprawa dotyczyła prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż w takim przedmiocie organ rentowy wydał decyzję (decyzja nie dotyczyła prawa do renty szkoleniowej).

Bezsporne było również, że w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o przyznanie prawa do renty, tj. od 18 grudnia 2005 r. do 17 grudnia 2015 r. ubezpieczona udowodniła łącznie 6 lat, 9 miesięcy i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wypełniła zatem wymóg wynikający z art. 57 ust.1 pkt 2 w zw. z art.58 ust.1 pkt 5 oraz ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W konsekwencji ubezpieczona spełniła wszystkie warunki do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ustalając prawo ubezpieczonej do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2015r., czyli od pierwszego dnia miesiąca, w którym ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o to świadczenie.